

Rok 2014? Není to pozdě?

Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 15 Leden 2016 13:30

Není. Jak se říká, kvalitu prověří čas. A když jsem si udělal sloupeček s deskami roku 2015, zjistil jsem, že na něm stále mám nezaprášený sloupeček šesti CD z roku 2014, která se mi stále vrací. Aktuální recenze jste si na ně jistě přečetli, tak jak se mi jeví s odstupem času a která to jsou:

1.

Žamboši – *Pól nedostupnosti*. Jeden z odstínů našeho folku, ten mnohoznačnější a výkladově pestřejší. I po „létech“ posluchač může nacházet nové významy, nebo objevovat neobjevené a hledat nové drobnosti nejen v textech, ale i v muzice. Osobitá směs hořkosti, humoru i smíření, hrané i skutečné naivity v textech je doplněna výraznou a nesnadno zapamatovatelnou muzikou, která vás nutí změnit kulisový poslech na soustředěný. Všimněte si zejména skladeb *Něco na léto, Skály v tísni* a pochopitelně *Ko nspirační*

2.

Bratři Ebenové – *Čas holin*. Tady se posluchač neustále obdivuje jemnému a vybroušenému humoru Marka Ebena, na tomto albu je to ale v některých případech tak trochu „smích skrz slzy“. Z textů je zřetelně znát, že místy už „to není sranda“ i když o tom Marek Eben stále ještě žertuje. Ubylo nezávažných vtípků typu *Tramská nebo Chlebičky*.
. Přibyly zamyšlenější pohledy:
Nic není tak horký

,
Čas holin

,
Noviny

,
Zvláštní území

. Hudba je víc „ebenovská“ než na předchozích albech, skoro se blíží (nedostižnému) albu prvnímu.

3.

Asonance – *Tesař z Nazareta*. S Asonancí jsem to měl podobně jako s Kamelotem, celkem jsem nic nového už neočekával a jenom vždycky na nové desce přepočítal mrtvoly a čarodějnice. Tahle deska mě ale příjemně překvapila svou výrazovou pestrostí, novým zpracováním témat i některými úkroky stranou (*Můj František je námořník*, *Já s tebou nepojedu*)

). I melodicky je deska jakoby polita živou vodou a tak hned několik skladeb aspiruje na to, nahradit desítky let známé a „osvědčené“ hity typu *Zelené francouzské pláně* nebo

Rok 2014? Není to pozdě?

Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 15 Leden 2016 13:30

Čarodějnice z Amesbury

. Namátkou:

Tesař z Nazareta, Lord Gregory, Bitva u Arsufu

. Po téhle desce jsem se zase začal těšit na tu další.

4.

Půljablkoň – Němec & Puttnerová. Něžnější verze Jablkoně, přesto však charakteristické a oblíbené fígle Jablkoně tam jsou přítomny. Michal Němec se ale ukázal ve prospěch Marie Puttnerové a ta tak dostala možnost se ukázat v excelentních, a přitom prostých a jednoduchých pěveckých výkonech. Trochu mi ze začátku chyběl charakteristický sound Jablkoně, ale jen zpočátku. Pak jsem ocenil pokoru obou zúčastněných k sobě vzájemně i k písničkářům a posluchačům.

5.

Traband – Vlnobeat. Na každé desce Trabandu jsem si dosud našel vždy nejméně dvě písničky, které jsem si pamatoval, nebo které se hodily do rádia i bez doprovodného komentáře. Tady se mi to za celé dva roky nepodařilo, ale chuť čas od času si dát CD do přehrávače se stále vracela. Znamená to snad, že je album průměrné bez výrazného hitu, nebo tak kompaktní a soudržné, že nic nevyčnívá? Přimlouval bych se za druhou možnost. Typický sound skupiny je tady rovnoměrně rozprostřen po celé desce, jako by to byla jedna jednodušší skladba. Máte čas se soustředit na atmosféru a nevytrhává vás očekávání – teď přijde hit, nebo teď bude ta slabší. Bohužel to ale také znamená, že často nevím, co z alba zahrát. Některé dramaturgické zásady by se neměly opouštět, ani když jejich opuštění vlastně celku prospěje.

6.

Bonsai – Historka. Z doslechu vím, co dalo práci dvojCD sestavit a písničky vybrat a upravit do vydavelské podoby. Kromě této ceny práce do alba vložené ale album přináší pohled na možná ne úplně doceněnou skupinu i její autorské zázemí. Ve své době jsme skladby vnímali spíše jednotlivě, a síla kontinuity tvorby je naplno patrná právě z tohoto výběru. Bonsai reprezentovala spíše komornější folk, vybízející k tichému poslechu a doznívání. Textově kreslila spíše obrazy než příběhy. Možná proto bývala přehlušena výraznějšími osobnostmi té doby. Z perspektivy času ale pak vyplynou trvalé hudební hodnoty, ze kterých řada následovníků čerpala. A na rovinu – album přináší i řadu (dneska už je jasné že neprávem) zapadlých písní – leccos z nabídky alba byla pro mě novinka.

Tak to bylo ohlédnutí ne za rokem, ale vlastně za dvěma roky našeho folku. S ročním odstupem lze konstatovat, že tyto desky budou naši folkovou scénu reprezentovat i dlouho do budoucna.